

[Henry Hansen.]

ydes i videst mulig Udstrækning. Det danske Erhvervsliv er jo sundt og vil vel i de fleste Tilfælde være i Stand til ogsaa i den kommende Tid at klare de Opgaver, det bliver stillet overfor uden Hjælp og Støtte, men er den paakrævet, maa vi være rede til at yde den. Det kan ske gennem denne Lov. Det er derfor med Glæde, jeg paa mit Partis Vegne anbefaler Lovforslaget til velvillig Behandling og Vedtagelse her i Landstinget.

Jens Jensen: Loven om Foranstaltninger til Fremme af danske Erhvervsinteresser er efterhaanden en gammel Kending for Rigsdagen; den er stadig blevet forlænget siden 1928, da Loven første Gang blev vedtaget. Vi kan vist nemt blive enige om, at der fra alle Sider i vort Samfund har været Tilfredshed med denne Støttelovgivning for danske Erhvervsvirksomheder. Virkningen af Loven har været tilfredsstillende, og der er ydet ret betydelige Beløb fra Staten til Støtte for Erhvervslivet i Form af Laan, Tilskud og Garantier. Der er sikkert ogsaa al mulig Grund til at forlænge Loven; for selv om vi lever i en Overgangstid, hvor der er Pengerigelighed, er det min Opfattelse, at denne Situation hurtigt kan skifte Karakter, og dette kan medføre en helt anden Indstilling. Der kommer stadig nye Ting frem inden for de Rammer, Loven omfatter, saa der er efter min Bedømmelse Brug for Loven i den kommende Tid.

Efter Lovforslaget skal Loven virke indtil Udgangen af Marts 1948. Lovforslaget er i Virkeligheden kun en Videreførelse af den gældende Lov. De Beløb, der stilles til Raadighed fra Statskassen, ligger paa Højde med de Beløb, der tidligere er bevilget. Lovforslaget svarer som Helhed til, hvad det tilsigter, nemlig Støtte til Industri- og Haandværksvirksomheder, Indvinding af nye Omraader for dansk Produktion, Fremme af Eksportmuligheder m. v.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne fremhæve de Fordele, Loven byder Haandværkerne. I mange Tilfælde er det saaledes, at den Startkapital, en Haandværker har til Raadighed, medgaar til Indkøb af Maskiner, Opbygning af Værksted, Anskaffelse af Materialer o. lign. Finansieringen er i Almindelighed ved Starten baade vanskelig og dyr. De Laan, der bevilges gennem Banker og Sparekasser eller af private, skal tilbagebetales paa kort Aaremaal; desuden kræves der Kaution og Sikkerhed, og undertiden ydes Laanene til høj Forrentning. Naar alt tages i Betragtning, bliver denne Finan-

siering i Regelen dyr og er ikke helt ud tilfredsstillende. Jeg vil derfor gøre gældende, at Loven har en Berettigelse paa dette Omraade.

I Sammenhæng med dette vil jeg gerne stille et Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister: Er der ikke Mulighed for og Grund til under det for Tiden lave Renteniveau — jeg tænker paa Indlaansrenten i Banker og Sparekasser — at nedsætte Renten for de Driftslaan, der her er Tale om? Jeg tror, denne Haandsrækning vil gavne Haandværkerstanden og selvsagt blive vel modtaget.

Jeg skal ikke komme ind paa andre Enkeltheder i Lovforslaget; dets Regler er jo gennemgaaet af den højtærede Handelsminister. Jeg er særlig interesseret i de nye Veje, Handelsministeren spekulerer paa at anvise, og jeg haaber, man vil høre nyt i saa Henseende.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Landsting.

Jørgen Otsen: Den økonomiske Støtte, som Handelsministeriet efter Loven af 30. Marts 1940, altsaa i 6 Aar, har kunnet yde den danske Industri og det danske Haandværk, dels ved Driftslaan, dels ved Tilskud til Indvinding af Omraader for dansk Produktion og til Fremme af Eksportmulighederne, har været af uendelig stor Værdi for mange af vore Erhvervsvirksomheder. Jeg hilser derfor med stor Glæde, at den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart igen fremsætter Lovforslaget for en ny, fjerde Gyldighedsperiode. Der er ingen Tvivl om, at der fremdeles er rige Anvendelsesmuligheder for de ikke ubetydelige Midler, der gennem denne Lovgivning stilles til Disposition, og jeg tror, at saavel dansk Haandværk som dansk Industri vil værdsætte og søge, maaske endda i højere Grad end hidtil, at udnytte den Haandsrækning, der ydes her, ikke mindst til at faa indført rationelle Driftsformer, Driftsformer, der igen betinger vor Konkurrencedygtighed herhjemme og paa Verdensmarkedet. Vi maa for at faa de Varer hjem udefra, som vi savner, paa enhver tænkelig Maade søge at fremme vor Eksport, og her er det ikke blot Landbruget, men ogsaa Skibsfarten, Industrien og Haandværket, der kan gøre en værdifuld Indsats. Jeg hilser ethvert Propagandaarbejde i Udlandet for dansk Produktion med Glæde og kunde ønske, at der herefter vil kunne blive gjort endnu mere til Gavn for vor Eksport og Samhandel med Udlandet i det hele taget. At Handels-